

«Маму бити не можна!» (якщо дитина б'є маму...)

Досить поширене явище, коли дитина може вдарити маму. Такий прояв дитячої агресії часто проявляється в 2-3 роки. Такім чином вона може відреагувати на заборону, докір, а іноді, навіть без очевидної на те причини.

У такі моменти мама розгублюється, обурюється і часто не знає, як на це реагувати правильно. А адже саме з цього віку важливо не втратити час і почати корегувати поведінку дитини, щоб в подальшому це не повторювалося.

Чому ж дитина може так себе вести?

- Першою з причин є невміння говорити – проявляти свої емоції вербально-вербально (особливо, якщо дитина зовсім не говорить або говорить погано) при прояві емоцій. Важко собі уявити, що дитина, якій 2-3 роки і яка дуже сильно розлютилася може висловити свої емоції конструктивно. Тому їй легше відреагувати фізично - в цьому віці це природно.
- Другою причиною є поведінка дорослих. Дитина може бачити зі сторони, як погано і нешанобливо ставляться до мами інші члени сім'ї. Діти це зчитують на раз: «Ага, значить з нею так можна»
- Третьою причиною може бути ставлення до самої дитини. Різке, імпульсивне поводження з дитиною викликає відповідну реакцію.
- Четверта причина - перевірка кордонів. Дитина досліджує світ. Вона перевіряє навколишнє середовище на те, що можна робити, а що не можна. Що буде якщо я зроблю так? Що можна чіпати, що не можна, з якою силою можна натискати?
- Якщо це відбувається з дитиною більш старшого віку, можливо, ви пропустили той момент, коли потрібно було це правильно припинити і така поведінка у нього увійшла в норму (впоратися з цим вже складніше, але можна)

Як не можна чинити:

- терпіти і не звертати уваги (трансклюючи дитині, що з вами так поступати можна)
- реагувати на це з посмішкою: «Він же ще маленький, так мило і ніяково махає кулачком»
- вмовляти і просити «Зайчик, не треба мене бити, ну, будь ласка»
- стукнути у відповідь (в цьому випадку ви нічим не відрізняєтеся від дитини)

Що ж робити?

Обов'язково зберігати спокій, але бути дуже серйозним. Під час спроби вдарити вас, зупиняти її руку, не давати себе вдарити і рішуче проговорити: «Мене бити не можна!». Якщо дитина продовжує кричати і бити вас, продовжуйте повторювати рішуче і впевнено: «Мене бити не можна», затримуючи її руку.

Після того, як дитина заспокоїться, ви повинні з ним поговорити. Проговорити, що ви мама, ви маєте потребуєте захисту, турботи, і ні в якому разі вас бити не можна.

І, звичайно, бути послідовним у своїй поведінці. Тобто в наступний раз вести себе так само, а не стерпіти або пробачити.

Такої ж стратегії ви повинні дотримуватися і по відношенню до дитини - «Його бити не можна».

Дуже ефективною в такій ситуації була б допомога батька, коли він встає на захист мами і проговорює: «Маму бити не можна».

Основна ідея зараз - це все-таки реагувати не образою на його поведінку, а з дорослою позиції допомогти йому усвідомити і зрозуміти, що і чому сталося, розповісти, як діяти, якщо такі ситуації (злість, гнів) будуть повторюватися в майбутньому. Так ви вчите поважати вас, бути авторитетом для дитини!